

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απούλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με πραγματοποιημένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2024.03.15 11:46:58 ΕΕΤ, Ο Γραμματέας: ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΨΑΡΑΚΗΣ

Αριθμός Απόφασης

254 /2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από την Δικαστή Παναγιώτα Μαντή, Πρόεδρο Πρωτοδικών, και την Γραμματέα Αναστασία Καραγγελή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 13 Μαρτίου 2024 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

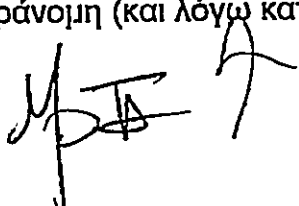
Του ενάγοντος: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας/Οικονομικών και Παιδείας/Θρησκευμάτων/Αθλητισμού που κατοικοεδρεύουν στην Αθήνα και στο Αμαρούσιο Αττικής, με ΑΦΜ 090165560 και 090055799, αντιστοίχως, το οποίο παραστάθηκε δια των δικαστικών πληρεξουσίων του ΝΣΚ Γεωργίας-Ελευθερίας Γεωργούλα (ΑΜ 432) και Μυρτούς Τόγια (ΑΜ 495).

Της εναγομένης: συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος (Δ.Ο.Ε)» που εδρεύει στην Αθήνα, με ΑΦΜ 090010131, η οποία εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρό της Αθανάσιο Κικινή που εμφανίσθηκε στο ακροατήριο και διόρισε πληρεξούσιο δικηγόρο της την Μαρία-Μαγδαληνή Τσίπρα (ΑΜ ΔΣΑ 21969).

Εισάγεται προς συζήτηση η από 12.03.2024 αγωγή, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης (ΓΑΚ) 31639/2024 και ειδικό αριθμό κατάθεσης (ΕΑΚ) 600/2024 και προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης και γράφηκε στο πινάκιο (1264/1).

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

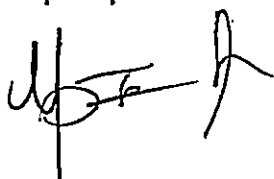
Στην κρινόμενη αγωγή, το ενάγον εκθέτει ότι η εναγόμενη, η οποία είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλη της οποίας είναι πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις με μέλη δημοσίους υπαλλήλους – εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας δημόσιας εκπαίδευσης, του κοινοποίησε στις 08.03.2024 την από 07.03.2024 γνωστοποίηση με την οποία του ανακοίνωσε ότι το Διοικητικό της Συμβούλιο αποφάσισε την προκήρυξη απεργίας-αποχής των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, την προβλεπόμενη από τον Ν. 4823/2021 και την ΥΑ 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β' 388/27.01.2023, μετά την παρέλευση τεσσάρων ημερών και μέχρι την ικανοποίηση του αιτήματος για πραγματοποίηση ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ της ίδιας (εναγομένης) και του Υπουργείου Παιδείας για την διαμόρφωση ενός πλαισίου υποστήριξης-αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου που θα σέβεται την εκπαιδευτική διαδικασία και τις αρχές της παιδαγωγικής επιστήμης, θα αντιμετωπίζει το πλήθος των υφιστάμενων προβλημάτων και θα συμβάλλει τελικά στη βελτίωση των δομών και του περιεχομένου του εκπαιδευτικού έργου καθώς και των συνθηκών εργασίας των εκπαιδευτικών. Περαιτέρω, το ενάγον εκθέτει ότι η προκηρυχθείσα απεργιακή κινητοποίηση τυγχάνει παράνομη (και ως καταχρηστική) για τους ακόλουθους λόγους: α) διότι δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 3 παρ. 1 του Ν. 2224/1999 υποχρέωση περί κατάθεσης αιτήσεως ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. για διεξαγωγή δημόσιου διαλόγου, β) διότι συνιστά πολιτική απεργία που αποσκοπεί στην κατάργηση των διατάξεων του Ν. 4823/2021, γ) διότι το αίτημά της για διεξαγωγή διαλόγου είναι αφενός αόριστο αφετέρου προσχηματικό, με κύριο αίτημα να παραμένει η κατάργηση των ως άνω διατάξεων, παρά την έκδοση της υπ' αριθ. 227/2024 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου που έκρινε παράνομη και καταχρηστική την ομοίου περιεχομένου απεργία που είχε προκηρυχθεί από την υπερκείμενη (τριτοβάθμια) συνδικαλιστική οργάνωση της ΑΔΕΔΥ, δ) διότι αναρμοδίως προκηρύχθηκε από το ΔΣ της εναγομένης, και όχι από τη ΓΣ της, όπως απαιτεί ο νόμος, ε) διότι κατατείνει στην επ' αόριστον μη εκπλήρωση των θεσπισμένων με τον παραπάνω νόμο υποχρεώσεων, τις οποίες εν τοις πράγμασι καταργεί σε βάρος της μαθητικής κοινότητας. Με βάση τα παραπάνω περιστατικά και κατά τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στην αγωγή, το ενάγον ζητά: 1. να αναγνωριστεί ως παράνομη (και λόγω καταχρηστικότητας) η παραπάνω απεργία – αποχή, 2. να απαγορευτεί

η συνέχισή της, 3. να απαγορευθεί η επανάληψη της ίδιας ή παρόμοιας απεργίας στο μέλλον, 4. να καταδικασθεί η εναγόμενη, επικουρικά να απειληθεί εναντίον της, χρηματική ποινή 10.000 ευρώ για κάθε μεμονωμένη παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί, 5. να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και 6. να καταδικασθεί η εναγόμενη στην δικαστική του δαπάνη. Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο τούτο που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των περιουσιακών - εργατικών διαφορών (άρθρα 22 παρ. 4 Ν. 1264/1982 και 614 παρ. 3, 621επ. ΚΠολΔ), είναι δε ορισμένη καθώς περιέχει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για τη νομική θεμελίωση και τη δικαστική της εκτίμηση, απορριπτομένου ως αβασίμου του περί αοριστίας ισχυρισμού της εναγομένης. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 19επ., 22 παρ.4, 30 παρ.8 Ν. 1264/1982, 3 παρ.1 Ν.2224/1994, 281 ΑΚ, 70, 176, 907, 908 παρ. 1 περ. ε', 947 παρ.1 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος απαγόρευσης επανάληψης παρόμοιας απεργίας λόγω της αοριστίας του. Πρέπει, επομένως, η αγωγή να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της.

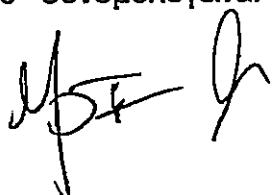
Απ' όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με τα άρθρα 56επ. του Ν. 4823/2021 («Αναβάθμιση του Σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις») θεσπίστηκε σύστημα αξιολόγησης του έργου των στελεχών της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών κλπ. της δημόσιας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με σκοπό τη βελτίωση της ατομικής απόδοσής τους και της ποιότητας της δημόσιας εκπαίδευσης και γενικά του παιδαγωγικού, διδακτικού και υποστηρικτικού έργου που προσφέρεται από τις εκπαιδευτικές και υποστηρικτικές δομές (άρθρο 56 παρ.1,2 του άνω νόμου). Σύμφωνα με την 3^η παράγραφο του άρθρου 56 του ίδιου νόμου, η συμμετοχή σε οποιαδήποτε διαδικασία αξιολόγησης, όπως και η διευκόλυνση και προώθηση της διαδικασίας αυτής μέχρι την επιτυχή ολοκλήρωσή της, είναι υποχρεωτική και συνιστά υπηρεσιακό καθήκον μείζονος σημασίας για τα στελέχη της εκπαίδευσης, τους εκπαιδευτικούς κλπ., λόγω των επιδιωκόμενων με αυτήν ως άνω σκοπών. Η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση με την επωνυμία «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ)», μέλη της οποίας είναι και συνδικαλιστικές οργανώσεις εκπαιδευτικών δημοσίων εκπαιδευτηρίων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (όπως η εναγομένη), επέδωσε στο ενάγον Ελληνικό Δημόσιο, την από 29.02.2024 εξώδικη δήλωση. Με αυτήν, γνωστοποίησε ότι, προς τον σκοπό στήριξης των κινητοποιήσεων των ομοσπονδιών μελών της, Διδασκαλικής

Ομοσπονδίας Ελλάδος – ΔΟΕ (εναγομένης) και Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ), το Γενικό της Συμβούλιο αποφάσισε την προκήρυξη απεργίας-αποχής των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η προκηρυχθείσα απεργία-αποχή αφορούσε συγκεκριμένα τις διαδικασίες αξιολόγησης που προβλέπονται στον παραπάνω νόμο (Ν. 4823/2021) και εξειδικεύτηκαν με την ΥΑ 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β' 388/27.01.2023, και δη τις διαδικασίες που σχετίζονται με τα εξωδιδακτικά καθήκοντα και ειδικότερα με την ατομική αξιολόγηση. Αίτημα της απεργίας-αποχής ήταν η κατάργηση του συνόλου του θεσμικού πλαισίου της ατομικής αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Μετά από αγωγή του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου, η εν λόγω απεργία-αποχή κρίθηκε παράνομη και καταχρηστική και απαγορεύθηκε η συνέχισή της από την εναγομένη, δυνάμει της υπ' αριθ. 227/2024 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου. Η απόφαση αυτή εκδόθηκε στις 07.03.2024 και επιδόθηκε στην εναγομένη «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ)» στις 08.03.2024 (βλ. την υπ' αριθ. 5306Γ'/08.03.2024 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών Φωτεινής Καρατζά). Η προβλεπόμενη από το άρθρο 22 παρ.4 εδ.γ' του Ν. 1264/1982 τριήμερη προθεσμία για την άσκηση έφεσης, παρήλθε άπρακτη και, έτσι, η απόφαση αυτή (που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων) κατέστη τελεσίδικη. Ειδικότερα, με την υπ' αριθ. 227/2024 απόφαση, μεταξύ άλλων, κρίθηκε ότι η απεργιακή κινητοποίηση της «Ανώτατης Διοίκησης Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ)» είναι καταχρηστική, καθώς υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του αντίστοιχου δικαιώματος, διότι: α) η προκηρυχθείσα απεργία έχει ως μόνο αίτημα την κατάργηση - αναστολή εφαρμογής των παραπάνω νομοθετικών διατάξεων και όχι την επίλυση των προβλημάτων, τα οποία υφίστανται οι εκπαιδευτικοί λόγω των πρόσθετων, πέραν του εκπαιδευτικού έργου τους, υποχρεώσεων που μπορεί να αναλαμβάνουν βάσει των επίμαχων διατάξεων, β) η ικανοποίηση του αιτήματος της απεργίας δεν εξαρτάται από τη βούληση του ενάγοντος – εργοδότη των εκπαιδευτικών, αλλά από τη βούληση του ελληνικού κοινοβουλίου, και γ) η προκηρυχθείσα απεργιακή κινητοποίηση έχει αόριστη διάρκεια. Με βάση αυτά, το Δικαστήριο έκρινε ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση συνιστά «πολιτική» απεργία, η οποία είναι παράνομη και καταχρηστική, αφού επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί επί ζητημάτων που ανήκουν στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό στάσιμο το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο προς βλάβη των μαθητών και των οικογενειών τους, ενώ λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν το

δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης να υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση προκειμένου να βελτιώνεται και να επικαιροποιείται. Επίσης, η απεργιακή ως άνω κινητοποίηση, που συνίσταται στην αποχή από τη διαδικασία αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών λειτουργιών, κρίθηκε με την ίδια ως άνω απόφαση ότι προξενεί βλάβη στο κοινωνικό σύνολο, διότι η θεσπισθείσα με τον παραπάνω διαδικασία στοχεύει στη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εκπαιδευτικών και στην προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας, και αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού και διδακτικού έργου, που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης, ενώ, αντιθέτως, η έλλειψη ουσιαστικής αξιολόγησης της ποιότητας της παρεχόμενης εργασίας σε κάθε επαγγελματικό κλάδο και πολύ περισσότερο στον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, αντικείμενο της οποίας αποτελεί η διαπαιδαγώγηση των νέων ανθρώπων, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να ανταποκριθούν μελλοντικά με υπευθυνότητα στα καθήκοντά τους ως πολιτών μίας ευνομούμενης και δημοκρατικής κοινωνίας, φαλκιδεύει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη των ανωτέρω αναγκαίων στόχων και αποτελεί διαχρονικά βασική αιτία των παθογενών φαινομένων που διέπουν τη λειτουργία της ευρύτερης δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας. Την ίδια ημέρα της κοινοποίησης της παραπάνω απόφασης (08.03.2024), η νυν εναγομένη, η οποία είναι δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση και μέλος της «Ανώτατης Διοίκησης Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ)», κοινοποίησε στο ενάγον Δημόσιο την από 07.03.2024 γνωστοποίηση. Με αυτήν, του ανακοίνωσε ότι το Διοικητικό της Συμβούλιο αποφάσισε την προκήρυξη απεργίας-αποχής των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η προκήρυξη της απεργίας-αποχής είναι στοχευμένη, αφορώσα ειδικώς κάθε ενέργεια που συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, την προβλεπόμενη από τον Ν. 4823/2021 και την ΥΑ 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β' 388/27.01.2023. Το αντικείμενο της δηλαδή είναι ταυτόσημο με την απεργία-αποχή της υπερκείμενης συνδικαλιστικής οργάνωσης της «Ανώτατης Διοίκησης Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ)». Η απεργία-αποχή εξαγγέλθηκε μετά από τέσσερις ημέρες από της κοινοποίησής, το δε αίτημά της έχει επί λέξει ως εξής: «...η πραγματοποίηση ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ του Υπουργείου Παιδείας και της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας για τη διαμόρφωση ενός πλαισίου υποστήριξης-αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου που θα σέβεται την εκπαιδευτική διαδικασία και τις αρχές της παιδαγωγικής επιστήμης, θα αντιμετωπίζει το πλήθος των υφιστάμενων προβλημάτων και θα συμβάλλει τελικά στη βελτίωση των δομών και του περιεχομένου (του) εκπαιδευτικού έργου καθώς και των συνθηκών εργασίας των εκπαιδευτικών...». Κατά τον βάσιμο ισχυρισμό του ενάγοντος, η επίδικη απεργιακή

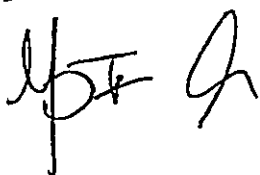
κινήτοποίηση είναι παράνομη διότι κηρύχθηκε από αναρμόδιο όργανο, ήτοι το διοικητικό συμβούλιο της εναγομένης και όχι από τη γενική της συνέλευση, όπως απαιτείτο βάσει της διάταξης του άρθρου 30 παρ.8 του Ν. 1264/1982 («... Προκειμένου για δημοσίους υπαλλήλους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου [έμμισθους πολιτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου] ... η απεργία κηρύσσεται από δευτεροβάθμιες ή τριτοβάθμιες οργανώσεις μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης...»), διάταξη η οποία κρίνεται σύμφωνη με το Σύνταγμα (βλ. αναλυτικά Λεβέντη, Συλλογικό Εργατικό [3^η εκδ] σελ. 691-692, όπου περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία), απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης. Ομοίως απορριπτέος είναι ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι η επίδικη απεργιακή κινήτοποίηση προκηρύχθηκε από την 92^η Γενική της Συνέλευση (της 29^{ης}.06.2023). Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη από την εναγομένη απόφαση αυτή, η 92^η Γενική Συνέλευση της εναγομένης αποφάσισε (επί λέξει) «...Συνεχίζουμε και τη νέα σχολική χρονιά, 2023-2024, με την απόφαση για απεργία-αποχή από την ατομική αξιολόγηση που προβλέπουν οι ήδη ψηφισμένοι νόμοι και υπουργικές αποφάσεις και τις στάσεις εργασίας για να καλύπτονται όλοι οι συνάδελφοι σε όλες τις φάσεις της αξιολόγησης...». Επομένως, η απόφαση αυτή της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης αφορά, όχι προκήρυξη νέας, αλλά τη συνέχιση της διαρκούσης (από το προηγούμενο σχολικό έτος) απεργίας-αποχής της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (Δ.Ο.Ε), η οποία, όμως, στο μεταξύ και πριν την προκήρυξη της επίδικης, είχε αναγνωρισθεί ως παράνομη και έχει απαγορευθεί η συνέχισή της με την υπ' αριθ. 195/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (ήδη τελεσίδικη). Άλλωστε, η απόφαση αυτή της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης ουδόλως εξουσιοδοτεί το ΔΣ της εναγομένης για την προκήρυξη νέας απεργίας, πολλώ δε μάλλον δεν το εξουσιοδοτεί για την προκήρυξη της επίδικης απεργιακής κινήτοποίησης με το συγκεκριμένο αίτημα περί διεξαγωγής «ουσιαστικού διαλόγου» (πρβλ. για τη νομιμότητα εξουσιοδότησης προς το ΔΣ, σε Λεβέντη, όπ.π. σελ. 691). Με βάση τα παραπάνω και για τον πρόσθετο λόγο ότι η έκδοση της υπ' αριθ. 195/2024 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (στις 27.02.2024) έπεται χρονικά της λήψης της απόφασης της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης (στις 29.06.2023), η από 07.03.2024 απόφαση του ΔΣ της εναγομένης για την προκήρυξη της επίδικης απεργιακής κινήτοποίησης (παρά το γεγονός ότι την επικαλείται) είναι αποσυνδεδεμένη από την απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης περί συνέχισης της ήδη αρξαμένης (κατά το προηγούμενο σχολικό έτος 2022-2023) απεργίας-αποχής. Εξάλλου, κατά τον βάσιμο περί τούτου ισχυρισμό του ενάγοντος που συνομολογείται από την εναγομένη με τις προτάσεις της, δεν έχει τηρηθεί η

προβλεπόμενη από το άρθρο 3 παρ. 1 του Ν. 2224/1994 υποχρέωση περί υποβολής αίτησης ενώπιον του Ο.ΜΕ.Δ. για τη διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου, με αποτέλεσμα, και εξαιτίας της μη τήρησης της νόμιμης αυτής υποχρέωσης, η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση να καθίσταται παράνομη (βλ. Λεβέντη, όπ.π. σελ. 713). Προς απόκρουση των παραπάνω αιτιάσεων του ενάγοντος (περί μη υποβολής αίτησης για τη διεξαγωγή δημοσίου διαλόγου), η εναγομένη, στις προτάσεις της (σελ. 7, στ.17-25), αναφέρει μεταξύ άλλων ότι η επίκληση της ως άνω παράλειψης γίνεται προσχηματικά και ότι η προσφυγή στη διαδικασία του δημόσιου διαλόγου θα απέβαινε οπωσδήποτε άκαρπη («...η επίκληση εκ μέρους του ενάγοντος της έλλειψης δημόσιου διαλόγου προβάλλεται προσχηματικά αφού καλώς γνωρίζει ότι η προσφυγή μας σε αυτή τη διαδικασία θα απέβαινε άκαρπη...»). Με βάση τούτο συνάγεται, κατ' άρθρο 261 ΚΠολΔ, ομολογία της εναγομένης αναφορικά με τον αγωγικό ισχυρισμό ότι το αίτημα της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης «για διεξαγωγή ουσιαστικού διαλόγου» είναι προσχηματικό, με κύριο αίτημα να παραμένει η πλήρης κατάργηση των ως άνω διατάξεων περί αξιολόγησης. Άλλωστε, τούτο γίνεται φανερό και εκ του γεγονότος ότι σε συνέχεια του αιτήματος για «διάλογο», οροθετείται το αντικείμενο του διαλόγου και η αποκλειστική στόχευσή του για τη «...διαμόρφωση ενός πλαισίου υποστήριξης-αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου...», εξυπονοώντας ότι μόνη επιδίωξη είναι η πλήρης ανατροπή του υφιστάμενου νομοθετικού καθεστώτος της αξιολόγησης, το οποίο βεβαίως έχει αποκηρυχθεί στο σύνολό του ήδη από την πρώτη σελίδα της από 07.03.2024 έγγραφης γνωστοποίησης της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης. Με τα πιο πάνω δεδομένα, το Δικαστήριο οδηγείται στην κρίση ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση, ανεξαρτήτως της προσχηματικής διαφοροποίησης του αιτήματος, έχει ακριβώς την ίδια μορφή και έκταση με την απεργιακή κινητοποίηση που προκήρυξε η «Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ)» στις 29.02.2024. Αυτή όμως έχει κριθεί τελεσιδίκως, δυνάμει της υπ' αριθ. 227/2024 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, ότι συνιστά πολιτική απεργία που επιχειρεί να καταλύσει το δικαίωμα της πολιτειακής εξουσίας να νομοθετεί επί ζητημάτων που ανήκουν στην αποκλειστική ρυθμιστική εξουσία της. Ταυτόχρονα, με την ίδια ως άνω απόφαση, έχει κριθεί ότι η μορφή και η έκταση της απεργιακής αυτής κινητοποίησης, συνιστάμενης σε αορίστου χρόνου αποχή από το σύνολο των διαδικασιών αξιολόγησης, προξενεί βλάβη στο κοινωνικό σύνολο, και, άρα, ένεκα και μόνον των συνεπειών της, προσλαμβάνει καταχρηστικό χαρακτήρα. Κατ' ακολουθίαν των προαναφερομένων, η διενέργεια της απεργιακής κινητοποίησης με τα ως άνω χαρακτηριστικά, ήτοι: α) με αντικείμενο την πλήρη αποχή από τη διαδικασία της

αξιολόγησης, β) με αίτημα την κατάργηση – αναστολή των διατάξεων του Ν. 4823/2021, και γ) με αόριστη διάρκεια, έχει ήδη κριθεί παράνομη λόγω καταχρηστικότητας, τούτο δε με τελεσίδικη δικαστική απόφαση που παράγει δεδικασμένο (321 ΚΠολΔ) μεταξύ των διαδίκων της δίκης, επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αριθ. 227/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (324 ΚΠολΔ), ήτοι μεταξύ του ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου και της «Ανώτατης Διοίκησης Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ)». Το ανωτέρω δεδικασμένο επεκτείνεται, κατ' άρθρο 329 ΚΠολΔ, και στην εναγομένη δοθέντος ότι αυτή συνιστά δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση που είναι μέλος της τριτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης, «Ανώτατης Διοίκησης Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ)» (πρβλ. Κονδύλη, Το δεδικασμένο κατά τον ΚΠολΔ [2^η εκδ] σελ. 570, για το ότι για την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης ο τύπος του νομικού προσώπου δεν ενδιαφέρει, αρκεί αυτό να έχει μέλη, είτε φυσικά είτε νομικά πρόσωπα, και να υπάρχει περίπτωση επέκτασης του δεδικασμένου στα μέλη του, είτε λόγω ταυτότητας αντικειμένου είτε λόγω προδικαστικότητας).

Κατ' ακολουθίαν των προαναφερομένων, επειδή διαπιστώνεται ο παράνομος χαρακτήρας της επίδικης απεργιακής κινητοποίησης λόγω αντίθεσης στις διατάξεις του άρθρου 30 παρ.8 του Ν. 1264/1982 (προκήρυξη από αναρμόδιο όργανο) και του άρθρου 3 παρ. 1 του Ν. 2224/1994 (μη υποβολή αίτησης για δημόσιο διάλογο), και ενόψει του απορρέοντος από την υπ' αριθ. 227/2024 απόφαση δεδικασμένου (που λαμβάνεται υπ' όψιν αυτεπαγγέλτως το Δικαστήριο κατ' άρθρο 332 ΚΠολΔ) περί του καταχρηστικού χαρακτήρα της απεργιακής κινητοποίησης της υπερκείμενης συνδικαλιστικής οργάνωσης «Ανώτατης Διοίκησης Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ)» με τα αυτά χαρακτηριστικά, ήτοι συνιστάμενης σε αορίστου χρόνου αποχή από το σύνολο των διαδικασιών αξιολόγησης μέχρι καταργήσεως των σχετικών νομοθετικών διατάξεων, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, θα πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν. Ειδικότερα, πρέπει να αναγνωρισθεί ότι η επίδικη απεργιακή κινητοποίηση που η εναγομένη γνωστοποίησε στις 08.03.2024 είναι παράνομη (και ως καταχρηστική), και να απαγορευτεί η συνέχιση καθώς και η επανάληψή της στο μέλλον, με την απειλή χρηματικής ποινής ποσού 6.000 ευρώ ημερησίως για κάθε παράβαση. Τέλος, η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή κατά την καταψηφιστική της διάταξη, καθόσον συντρέχουν προς τούτο εξαιρετικοί λόγοι, και δη η ανάγκη άμεσης εφαρμογής των διατάξεων του νόμου 4823/2021 που σκοπό έχει την εν γένει βελτίωση της ποιότητας της δημόσιας εκπαίδευσης. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης,

λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 189, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), μειωμένα όμως σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 1 του Ν. 3693/1957 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους διατάξεων» (άρθρο 31 παρ. 1 του Β.Δ. της 7/20.6.1957, «περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίο κείμενο των περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους διατάξεων») και της παρ. 2 της 134/οικ./8 ΔΕΚ. 1992 – '20 ΙΑΝ. 1993 κοινής Απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, καθώς η νομική υπηρεσία του Ελληνικού Δημοσίου διεξάγεται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι είναι παράνομη (και ως καταχρηστική) η απεργία-αποχή που γνωστοποίησε η εναγομένη στις 08.03.2024 προς το Ελληνικό Δημόσιο, ήτοι η επ' αόριστον αποχή των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από κάθε ενέργεια συνδεόμενη με τη διαδικασία αξιολόγησης που προβλέπεται από τον Ν. 4823/2021 και την ΥΑ 9950/ΓΔ5/ΦΕΚ Β' 388/27.01.2023.

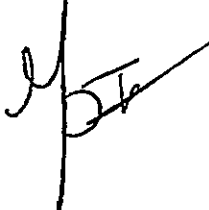
ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ τη συνέχιση της παραπάνω απεργίας-αποχής, καθώς και την επανάληψή της στο μέλλον, με την απειλή χρηματικής ποινής ύψους έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ για κάθε ημέρα παράβασης.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή κατά την αμέσως προηγούμενη διάταξη.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στην Αθήνα στις 15-03-2024.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

